

ÎN PLOAIE DE TOAMNĂ

Gustavo El

În ploaie de toamnă,cu nori plumburii
Cărându-și cu greu ghiozdănele
Trec zgribuliți de la școală copii
Și-abătuți se feresc sub umbrele

Peste orașe-și revarsă năduful și norii
Un vuiet de ploaie mi-atinge timpanele
Apa înghite,pe străzi trecătorii
Și doru-și coboară,peste mine obloanele

Privesc de pe geam,urgia de-afară
Privesc cum șiroaie,ascund pașii tăi
E vreme de toamnă și-n geam plouă iară
Și dor îmi mai este,de-ale inimii tale bătăi

Plouă de zor,încolo și-ncoace
Se mânie cerul,și stropii își scutură
Ploaia de toamnă,peste-a lumii cojoace
Cojoace ce-n vânt,ca steaguri se flutură

E toamnă afară,și plouă și-n mine
Mă lași stigher,să zac în singurătate
Umbrelă de dragoste de mi-ai ține
Mi-ar fi adăpost peste noapte